

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเพื่อสังเคราะห์และเปรียบเทียบการค้นคว้าแบบอิสระของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ รายงานการค้นคว้าแบบอิสระของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ในปี พ.ศ.2556-2557 ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยทำการศึกษาจากกลุ่มประชากรที่เข้าถึงได้คือสามารถสืบค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลโครงการเครือข่ายห้องสมุดในประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบวิเคราะห์เนื้อหา (checklist content analysis) การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

สรุปผลการวิจัย

จำนวนรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ในปี พ.ศ. 2556-2557 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีจำนวนเท่ากับ 157 เรื่องซึ่งมากกว่าจำนวนรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีที่มีจำนวน 43 เรื่อง โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีส่วนที่เหมือนกันประการแรกตรงที่การค้นคว้าแบบอิสระที่จำแนกตามสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจส่วนใหญ่แล้วเป็นสาขาวิชาทางการตลาด โดยของมหาวิทยาลัยเป็นสาขาวิชาดังกล่าวเท่ากับร้อยละ 66.88 และของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นสาขาวิชาดังกล่าวเท่ากับร้อยละ 37.21 โดยสาขาวิชาที่พบเป็นจำนวนน้อยได้แก่สาขาวิชาการเงิน

ในส่วนองประเด็นย่อยของสาขาวิชาทางการจัดการที่พบมากที่สุดในการค้นคว้าแบบอิสระของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แก่ หลักการเจ็ดอุปนิสัย ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นประเด็นเรื่อง การรับรู้คุณภาพ และการจัดการธุรกิจ โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีประเด็นย่อยของสาขาวิชาทางการจัดการที่ตรงกันได้แก่ การพัฒนาองค์กร การรับรู้คุณภาพ และความพึงพอใจในการทำงาน

ในส่วนประเด็นย่อยของสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่พบมากที่สุดในการค้นคว้าแบบอิสระของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเชียงใหม่ได้แก่ คุณภาพชีวิตการทำงาน ในขณะที่ของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นประเด็นเรื่อง การพัฒนาบุคลากร โดยทั้งสองมหาวิทาลัยมีประเด็นย่อยของสาขาวิชาทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่ตรงกัน ได้แก่ ความผูกพันต่อองค์กร ปักจยจุงใจในการทำงาน และความสุขในการทำงาน

ในส่วนประเด็นย่อยของสาขาวิชาการตลาดที่พบมากที่สุดในการค้นคว้าแบบอิสระของคณะบริหารธุรกิจมหาวิทาลัยเชียงใหม่ได้แก่ ความพึงพอใจของผู้บริโภค ในขณะที่ของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นประเด็นเรื่อง ความคิดเห็นของผู้บริโภค โดยทั้งสองมหาวิทาลัยมีประเด็นย่อยของสาขาวิชาทางการตลาดที่ตรงกัน ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้บริโภค ความต้องการของผู้บริโภค ความพึงพอใจของผู้บริโภค และปักจยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ในส่วนประเด็นย่อยของสาขาวิชาการเงินนั้นพบเฉพาะในการค้นคว้าแบบอิสระของคณะวิทaylorการจััดการ มหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรี ในขณะที่ของมหาวิทาลัยก็พบประเด็นอื่นๆ คือเรื่อง ของพฤติกรรมกำจััดขยะ

ในส่วนหัวข้ออื่นๆในบทที่ 1 ของการค้นคว้าแบบอิสระพบว่า จำนวนวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยของมหาวิทาลัยเชียงใหม่ส่วนใหญ่อยู่ที่จำนวน 1 ข้อ ในขณะที่ของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีอยู่ที่จำนวน 2 ข้อ นอกจากนั้นในส่วนของการระบุถึงวัตถุประสงค์ในการทำวิจัยของมหาวิทาลัยเชียงใหม่โดยส่วนใหญ่จะระบุวัตถุประสงค์โดยขึ้นต้นด้วยคำว่า “เพื่อศึกษา” ซึ่งก็ตรงกับของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีเช่นเดียวกัน แต่ของมหาวิทาลัยเชียงใหม่จะมีวัตถุประสงค์ที่หลากหลายกว่าโดยมีวัตถุประสงค์ “เพื่อประเมิน” “เพื่อดูความสัมพันธ์” และ “เพื่อพัฒนา” ด้วย ในขณะที่ของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีจะมีวัตถุประสงค์ “เพื่อเปรียบเทียบ” เป็นจำนวนเท่ากับ “เพื่อศึกษา”

ในส่วนหัวข้อประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยและนิยามศัพท์นั้น ทั้งสองมหาวิทาลัยมีการระบุหัวข้อดังกล่าวในบทที่ 1 ร้อยละ 100 ของจำนวนรายงานการค้นคว้าแบบอิสระ ในขณะที่หัวข้อสมมติฐานการวิจัยนั้นจะพบในการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทาลัยราชภัฏธนบุรีทุกเรื่อง แต่พบหัวข้อดังกล่าวในการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทาลัยเชียงใหม่จำนวนน้อย

ในบทที่ 2 ของรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของทั้งสองมหาวิทยาลัยพบว่ามีจำนวนแนวคิดหรือทฤษฎีอยู่ระหว่าง 1 ถึง 3 แนวคิดหรือทฤษฎี โดยที่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่โดยส่วนใหญ่พบว่าอยู่ที่ 1 แนวคิดหรือทฤษฎีในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีส่วนใหญ่อยู่ที่ 2 แนวคิดหรือทฤษฎี

ในส่วนของแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏในการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาทางการจัดการที่พบมากที่สุดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แก่ แนวคิด 7 Habits ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้แก่ แนวคิดการบริหารจัดการ โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏที่ตรงกันได้แก่ องค์กรแห่งการเรียนรู้ และความพึงพอใจในการทำงาน

ในส่วนของแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏในการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ที่พบมากที่สุดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แก่ แนวคิดคุณภาพชีวิตในการทำงาน ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้แก่ ทฤษฎีสองปัจจัย แนวคิดการบริหารจัดการ และแนวคิดประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏที่ตรงกันได้แก่ ความผูกพัน ความพึงพอใจในการทำงาน และสองปัจจัย

ในส่วนของแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏในการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาทางการตลาดที่พบมากที่สุดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้แก่ ส่วนประสมทางการตลาด ซึ่งก็ตรงกับของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยทั้งสองมหาวิทยาลัยมีแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏที่ตรงกันอีกได้แก่ คุณภาพการบริการ และพฤติกรรมผู้บริโภค

ในส่วนของแนวคิดหรือทฤษฎีที่ปรากฏในการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาทางการเงินได้แก่ การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ในขณะที่ทฤษฎีที่ปรากฏในการค้นคว้าแบบอิสระของสาขาวิชาอื่นๆได้แก่ การจัดการขยะมูลฝอย

ในส่วนของจำนวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้ทบทวนในการค้นคว้าแบบอิสระที่พบมากที่สุดของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่คือ ได้ทบทวนงานวิจัย 3 เรื่อง ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีอยู่ที่ได้ทบทวน จำนวน 5 เรื่อง โดยจำนวนปีย้อนหลังที่ทบทวนของการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่อยู่ที่ 1-10 ปีมากที่สุด ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีพบว่าอยู่ที่ 1-10 ปีเช่นเดียวกัน ซึ่งในการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้มีเฉพาะการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่มีการทบทวนงานวิจัยจากต่างประเทศบ้าง ในขณะที่การค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีไม่มีการทบทวนงานวิจัยจากต่างประเทศ ซึ่งตรงข้ามกันกับประเด็นการมี

หัวข้อกรอบแนวคิดในการวิจัยซึ่งมีเฉพาะในการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เท่านั้น

ในส่วนของการวิเคราะห์บทที่ 3 ของการค้นคว้าแบบอิสระพบว่า ทั้งสองมหาวิทยาลัยเก็บรวบรวมข้อมูลเกือบทั้งหมดจากแหล่งข้อมูลแบบปฐมภูมิ โดยลักษณะของผู้ให้ข้อมูลโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยเฉพาะในการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดร้อยละ 100 ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณร้อยละ 70 นอกจากนั้นยังพบว่าลักษณะของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูลโดยส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นผู้บริโภคสินค้าและบริการ ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นพนักงานในองค์กรในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับผู้บริโภคสินค้าและบริการ

ในส่วนของการคำนวณขนาดตัวอย่างพบว่าร้อยละ 100 ของการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีใช้ตารางของ Krejcie & Morgan ในขณะที่พบว่าการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการใช้การคำนวณขนาดตัวอย่างจากหลายสูตร เช่น สูตรของ Taro Yamane, ตารางของ Seymour Sudman, สูตรของ Ken Black, Rule of thumb และ Mark Saunders โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างที่เป็นที่นิยมใช้ของทั้งสองมหาวิทยาลัยคือ การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก และส่วนใหญ่ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพียง 1 เครื่องมือนั้นก็คือแบบสอบถาม ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ส่วนใหญ่แล้วผู้วิจัยเป็นคนสร้างเครื่องมือขึ้นขึ้นมาเอง โดยที่ในการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจะระบุถึงการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในบทที่ 3 ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่จะระบุในบทที่ 3 อยู่บ้าง

ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 พบว่ามีการใช้สถิติในการวิเคราะห์เกือบทุกเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ค่าสถิติความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย โดยในส่วนของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจะพบว่าร้อยละ 100 ของการค้นคว้าแบบอิสระใช้สถิติเดียวกันนั้นคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย t-test และ F-test ในขณะที่การค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่มีการใช้ค่าสถิติมากกว่า เช่น Crosstabs, สหสัมพันธ์, ไคสแควร์, สมการถดถอย, Factor analysis และ Wilcoxon sign test ซึ่งการนำเสนอผลการวิจัยของทั้งสองมหาวิทยาลัยโดยส่วนใหญ่เป็นการนำเสนอด้วยตารางและมีการเขียนอธิบายใต้ตาราง นอกจากนั้นแล้วในบทที่ 5 ของรายงานการค้นคว้าแบบอิสระยังมีการอภิปรายผลการวิจัยและมีการให้ข้อเสนอแนะในทุกเล่มอีกด้วย

อภิปรายผล

หัวข้อเรื่องวิทยานิพนธ์ จากผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่าหัวข้อเรื่องส่วนใหญ่ของการค้นคว้าแบบอิสระเป็นหัวข้อที่อยู่ในกลุ่มด้านการตลาด การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการจัดการตามลำดับ เนื่องจากเป็นกลุ่มวิชาพื้นฐานของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต และเป็นที่สนใจของผู้ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่วิจัยเรื่องการสังเคราะห์วิทยานิพนธ์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่พบว่าหัวข้อส่วนใหญ่ของวิทยานิพนธ์เกี่ยวข้องกับด้านการจัดการ และการตลาด เนื่องจากเป็นด้านที่เป็นที่ต้องการของภาคธุรกิจไม่ว่าจะเป็นในฐานะพนักงานที่ต้องมีความรู้ขององค์กรหรือเจ้าของธุรกิจที่ต้องมีความรู้ด้านบริหารธุรกิจ ในขณะเดียวกันก็พบว่าหัวข้อทางด้านการเงินพบได้น้อยเหมือนกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเป็นสาขาที่ยากในมุมมองของผู้เรียน รวมถึงหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีก็ขาดอาจารย์ที่มีคุณวุฒิทางด้านการเงิน และเป็นหลักสูตรที่เน้นทางการจัดการ และการตลาด จึงทำให้ไม่ค่อยมีการค้นคว้าแบบอิสระทางด้านการเงิน

สำหรับหัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระที่แบ่งตามประเด็นย่อยตามสาขาวิชาต่างๆ เช่น สาขาวิชาการจัดการนั้นพบว่ามีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาองค์กร การจัดการธุรกิจหรือการเป็นผู้ประกอบการ ในขณะที่สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ก็มีความสอดคล้องกันในหัวข้อความพึงพอใจในการทำงาน ความสุขในการทำงาน การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน นอกจากนั้นในสาขาวิชาทางการตลาดก็พบว่ามีความสอดคล้องเช่นเดียวกันเนื่องจากพบว่ามีหัวข้อที่คล้ายกัน เช่น พฤติกรรมการบริโภคสินค้าและบริการประเภทต่างๆ ส่วนประสมทางการตลาด ความพึงพอใจที่มีต่อการให้บริการ ซึ่งเป็นหัวข้อที่เป็นที่นิยมทางการตลาดเรื่อยมา

ประเภทงานวิจัย สำหรับประเภทของงานวิจัยที่แบ่งเป็นวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ นั้นพบว่า การค้นคว้าแบบอิสระทั้งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณร้อยละ 100 ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยที่ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง (2556) ค้นพบในงานวิจัยว่าเป็นประเภทงานวิจัยเชิงปริมาณร้อยละ 100 เช่นเดียวกันซึ่งอาจเป็นเพราะงานวิจัยทางบริหารธุรกิจเหมาะกับการใช้วิจัยเชิงปริมาณในการค้นหาคำตอบในการวิจัยที่มุ่งเน้นการเก็บข้อมูลจำนวนมากเพื่อนำมาเป็นตัวแทนของประชากรที่สนใจหาคำตอบที่มีจำนวนมากๆได้เป็นอย่างดี

การกำหนดนิยาม จากผลการศึกษาพบว่ามีการกำหนดนิยามศัพท์ในการค้นคว้าแบบอิสระ ร้อยละ 100 ทั้งมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่พบว่ามีกำหนดนิยามศัพท์ทั่วไปร้อยละ 100 เช่นเดียวกัน ซึ่งเป็นการนิยามในภาพกว้าง และอาจเป็นเพราะตัวแปรที่ต้องการวัดไม่จำเป็นต้องมีความเฉพาะและไม่ได้ใช้สถิติขั้นสูง จึงยังไม่กำหนดเป็นนิยามศัพท์เชิงปฏิบัติการ

ทฤษฎีที่พบในการค้นคว้าแบบอิสระ จากผลการศึกษาพบว่าทฤษฎีหรือแนวคิดที่พบในการค้นคว้าแบบอิสระทางการจัดการได้แก่ องค์การแห่งการเรียนรู้ เป็นทฤษฎีที่สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) เนื่องจากในงานวิจัยดังกล่าวก็พบว่ามีทฤษฎีดังกล่าวในวิทยานิพนธ์ทางด้านการจัดการ ในขณะที่การค้นคว้าแบบอิสระในสาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ และการตลาดก็มีความสอดคล้องกันในทฤษฎีหรือแนวคิดที่ใช้ในการทำวิจัยเนื่องจากพบว่ามี การระบุถึงทฤษฎีหรือแนวคิดเรื่องเดียวกันเช่น ทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภค ทฤษฎีสวนประสมทางการตลาด แนวคิดการตลาดใจซื่อ แนวคิดคุณภาพการให้บริการ ซึ่งเป็นทฤษฎีหรือแนวคิดทางการตลาดที่มีความสอดคล้องกัน หรือทฤษฎีสองปัจจัยที่เป็นทฤษฎีทางการจัดการทรัพยากรมนุษย์ก็มีความสอดคล้องเช่นเดียวกัน

แหล่งที่มาของข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่าที่มาของข้อมูลเกือบทุกรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นแหล่งปฐมภูมิ ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของ จีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่พบว่าเกือบร้อยละ 90 ของแหล่งที่มาของข้อมูลเป็นแหล่งปฐมภูมิเช่นเดียวกัน ซึ่งน่าจะเป็นเพราะงานวิจัยทางบริหารธุรกิจเป็นงานวิจัยที่ศึกษาทัศนคติ ความคิดเห็น มุมมอง หรือพฤติกรรมที่ต้องสอบถามจากเป้าหมายโดยตรงในเรื่องนั้นๆ จึงทำให้ต้องเก็บข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิเป็นส่วนใหญ่

ลักษณะของผู้ให้ข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่าลักษณะของผู้ให้ข้อมูลโดยส่วนใหญ่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยเฉพาะอย่างยิ่งในรายงานการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 100 ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของจีราภรณ์ สุธัมมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่พบว่าเกือบร้อยละ 87 ของลักษณะของผู้ให้ข้อมูลก็เป็นกลุ่มตัวอย่างเช่นเดียวกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับแหล่งที่มาของข้อมูลที่เป็นแหล่งปฐมภูมิที่มักจะมีจำนวนมาก และไม่สามารถเก็บข้อมูลได้ครบ จึงจำเป็นต้องเก็บใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ให้ข้อมูล

ลักษณะของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่าลักษณะของประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้บริโภคสินค้าและบริการ โดยพบว่ารายงานการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่เก็บข้อมูลจากผู้บริโภคสินค้าและบริการสูงถึง 64.33 ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีอยู่ที่ 39.53 ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สุทธิมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่พบว่าเก็บข้อมูลจากลูกค้า/ผู้บริโภคเป็นสัดส่วนมากที่สุดเช่นกันที่ 33.56 ซึ่งน่าจะเป็นเพราะสาขาที่มีผู้นิยมมากที่สุดคือสาขาการตลาด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องของการศึกษาพฤติกรรมของผู้บริโภค ความพึงพอใจของผู้บริโภค

สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่าการใช้สูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างมีความแตกต่างกันระหว่างมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ในขณะเดียวกันก็มีความแตกต่างจากสูตรการคำนวณขนาดตัวอย่างโดยส่วนใหญ่ที่พบในงานวิจัยของจิราภรณ์ สุทธิมสภา และสุรีย์ เข้มทอง(2556) ที่ร้อยละเกือบ 97 ใช้สูตรของ Taro Yamane ซึ่งน่าจะมีสาเหตุมาจากการทบทวนงานวิจัยของรุ่นก่อนหน้าที่ทำไว้หรือจากคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

วิธีการสุ่มตัวอย่าง จากผลการศึกษาพบว่าวิธีการสุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ในรายงานการค้นคว้าแบบอิสระทั้งของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีเป็นแบบการสุ่มแบบตามสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปนี เปี่ยมศิริ (2558) ที่พบว่ามีการใช้การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวกมากที่สุด ซึ่งน่าจะเป็นเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุถึงประชากรที่ชัดเจนได้ทั้งหมด ทำให้ต้องเลือกการสุ่มตัวอย่างแบบไม่อาศัยความน่าจะเป็นแบบตามสะดวก

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่าการใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่ใช้วิธีการถามผ่านแบบสอบถาม โดยพบว่ารายงานการค้นคว้าแบบอิสระของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ใช้วิธีการถามผ่านแบบสอบถามถึงร้อยละ 95.12 ในขณะที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีสูงถึงร้อยละ 100 ซึ่งก็สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สุทธิมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) และฐาปนี เปี่ยมศิริ (2558) ที่พบว่าเก็บรวบรวมข้อมูลส่วนใหญ่โดยการถามผ่านแบบสอบถามเกือบร้อยละ 88 ซึ่งก็สอดคล้องกับลักษณะของงานวิจัยที่ต้องใช้ข้อมูลปฐมภูมิเป็นจำนวนมากในการอนุมานถึงประชากร ซึ่งเป็นลักษณะของงานวิจัยทางบริหารธุรกิจ

สถิติ/วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล จากผลการศึกษาพบว่าสถิติ/วิธีที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยส่วนใหญ่คือ สถิติเชิงพรรณนา เช่น ความถี่ และร้อยละ ร่วมกับ t-test และ F-test ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราภรณ์ สุทธิมสภาและสุรีย์ เข้มทอง(2556) และฐาปนี เปี่ยมศิริ (2558) ที่

พบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วก็ใช้สถิติเชิงพรรณนาร่วมกับ t-test และ F-test เช่นเดียวกัน ซึ่งก็เป็นเพราะวัตถุประสงค์ในการวิจัยส่วนใหญ่เป็นการศึกษาสภาพทั่วไป และการเปรียบเทียบซึ่งต้องใช้สถิติดังกล่าว

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากการวิจัยได้แสดงให้เห็นภาพรวมของคุณลักษณะงานวิจัยของการค้นคว้าแบบอิสระและการสังเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยการค้นคว้าแบบอิสระของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่และมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

1. ควรส่งเสริมให้มีการศึกษาหัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระที่เป็นประเด็นน่าสนใจและควรศึกษาในปัจจุบัน โดยสรุปหัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระที่ผ่านมาแต่ละปีเพื่อดูแนวโน้มและหัวข้อที่มีคนทำมากและน้อยในอดีต
2. ควรกำหนดให้มีการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องย้อนหลังไม่เกิน 5 ปีเพื่อให้เกิดความทันสมัยในข้อมูลที่ใช้อ้างอิง
3. ควรกำหนดให้มีการค้นคว้าเอกสารอ้างอิงที่เป็นภาษาต่างประเทศบ้างเพื่อที่จะได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์จากผลงานวิจัยต่างประเทศ
4. ควรส่งเสริมให้มีการเขียนบทสรุปหลังจากการทบทวนวรรณกรรมเพื่อที่จะได้ฝึกการทบทวนว่านักวิจัยนำสิ่งที่ทบทวนไปใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างไร
5. ควรส่งเสริมให้มีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบอื่นๆ นอกจากการวิจัยเชิงปริมาณอย่างเดียว
6. ควรส่งเสริมให้นักศึกษาให้ความสำคัญกับระเบียบวิธีวิจัย ตั้งแต่การกำหนดสมมติฐานที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ วิธีสุ่มตัวอย่าง และการใช้สถิติที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. ควรสังเคราะห์การค้นคว้าแบบอิสระทุกๆ 5 ปีเพื่อให้ได้ข้อมูลการวิจัยที่ทันสมัย

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อนำไปใช้ประโยชน์

1. ควรมีการเผยแพร่รายงานการค้นคว้าแบบอิสระให้กับคณาจารย์เพื่อให้คณาจารย์สามารถนำข้อค้นพบใหม่ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการสอนและยกตัวอย่างให้กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีได้เห็นถึงกระแสและความทันสมัยของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

2. ควรมีการเผยแพร่สรุปการวิจัยที่น่าสนใจเป็นเรื่องราวทางช่องทางต่างๆที่นักศึกษาเห็นได้ง่าย เช่น จอโทรทัศน์วงจรปิดภายในมหาวิทยาลัย เพลงของคณะที่มีนักศึกษาติดตามอยู่เพื่อที่จะทำให้ นักศึกษาได้รับทราบข้อค้นพบทางธุรกิจใหม่ๆซึ่งอาจมีความสงสัยและต้องการคำตอบอยู่

3. ควรมีการส่งรายงานการค้นคว้าแบบอิสระให้กับหน่วยงาน ร้านค้า ภาคธุรกิจที่มีความเกี่ยวข้องกับรายงานการค้นคว้าแบบอิสระ เพื่อที่หน่วยงาน ร้านค้า ภาคธุรกิจ จะสามารถนำไปข้อมูลจากรายงานไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าแบบอิสระกับมหาวิทยาลัยอื่นเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวปฏิบัติที่ดี

2. ควรทำการวิจัยในเชิงคุณภาพร่วมด้วยในการศึกษาครั้งต่อไป เช่น การจัดทำสนทนากลุ่มกับคณาจารย์เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับ ความพร้อม ปัญหาแล้วอุปสรรคในการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระทางด้านบริหารธุรกิจ รวมทั้งจัดการสนทนากลุ่มกับนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาแล้วเพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับจากนักศึกษา